

Benim Bu Facebook İşine Aklım Sarmadı

– Bulem hatun · 21 Aralık 2013

Herkesin bir facebook sayfası var. Ben bu işin bu kadar ciddi olduğunu yeni fark ettim. Gerçi bir kaç yıl öncesi oğlumun desteğiyle açmış olduğum bir sayfam vardı. Aylarca girmeyi veya bakmayı unutuyordum. Sonra hesabıma birileri girmiş, bir şeyler olmuş.. İptal ettik o hesabı. Oğlum yeni bir şifre alıp sayfamı yeniledi. Bu kez sadece dört kişi kayıtlıydı sayfamda. Son üç gün içinde bir karar aldım ve edebi camiadan bazı isim çağrışımlarına arkadaşlık teklif ettim! Sonra gerisi geldi.Şu an yüzü geçti ama bu bana göre! çok büyük rakam olmasına rağmen henüz hızımı alabilmiş değilim.Üç gündür ben de bir çok kişinin sayfasına girip ne var ne yok bakıyorum!.. Kendi kendime şu kanaate vardım ki; face book sayfaları, sahiplerinin, birer 'Ego Atı' işlevini görüyor. Evet hepinizin- hepimizin birer ego atı var,digital atlar bunlar!

Ben henüz bu ata binmeyi, kullanmayı pek beceremesem de görüyorum ki bu hayatın vazgeçilmez sanılan sayfaları insan ömründen epey bir zaman çalıyor. Herkes sayfasını yemliyor!, ilaveler yapıyor, paylaşımlar yapıyor. Aslında pek paylaşım da sayılmaz. Sayfalar yarışıyor! Tıpkı at yarışı gibi. Egolar yarışıyor yani..Ben de neden bu kulvara katıldım tam anlamıyla izah edemem.! Bir inat desem kısaca, daha mantıklı olur. Kocamın yüzünden açtım bu işi başıma ben. Ne alakası var demeyin, anlatacağım:

Hayatımızdan çok özel sıkıntılı bir dönem geçmişti. Kocam takdir-i ilahidir ki kişisel gelişim, pozitif yaşam vs..her ne var ise okumaya merak sardı. Bir gün kendisine bu kadar çok okudun, kitap yazsana dedim. Gözlüklerinin altından ne saçmalıyorsun sen der gibicesine yüzüme baktı!. İki yıl oldu kocam ikinci kitabını çıkardı!.. Bu arada ben de boş durmayayım diye şiir yazmaya başladım. Aslında bir şiir-edebiyat geçmişim de vardı. Meğer hiç teknik bilmiyormuşum, okuya okuya öğrenmeye çalıştım. Kocamın halk ozanvari kalender bir arkadaşı bir şiir etkinliğine davet etti bizi. Ben gidemezdim ya, eşim ben gelirim dedi. O zaman kitabı daha yayınlanmamıştı. Bu başlangıçla kocam yılda üç-beş kez yatılı şiir etkinliklerine katılmaya başladı. Benim şiirlerimi okuyordu oralarda ve kendisini takdim ederlerken'eş durumundan şair!' diyorlarmış...

Öyle böyle derken kocamın kocamaaan bir face sayfası oldu. Bu arada gittiği etkinliklerde eğlence şamata da gırla. Face'ine yüklüyorlardı fotoğraflarını, ben de gizlice girip, (bazen sayfasını açık unutuyordu, o da pek anlamaz teknik detaylardan!) fotoğraflarına bakıyordum. Doğa gezileri! doğum günleri, galalar vs. Günün birinde muhafazakar bir imajı olan kocamın bir bayanla her türlü yoruma açık olabilecek fotoğraflarına rastladım. Yanlış anlıyorsun! dedi ama yanlış olan bir şeyi ben nasıl doğru anlayayım ki... Hay Allah dedim kendi kendime, tam düze çıktık derken bu da neyin nesi. Bu arada kocamın face' ine durmadan arkadaşlık teklifleri yağıyordu. Malum fotoğraflardan epey tatsızlık yaşadı(k)m. Bir gün ben de kocama arkadaşlık teklif ettim!. Tam tamına kırk gün teklifimi bekletti, cevaplamadı! Ben de geri çektim!. El mi yaman ben mi yaman! Tuttum kocamın sayfasından kadına bir de mesaj attım. 'Hanım efendiciğim kocamla samimi pozlarınızdan pek etkilendim, daha samimi olanları

var mıydı?' diye sordum! Tabii kocama şikayet gitmiş tez elden. Baktım olmayacak, başladım aşk şiirleri yazmaya. Çünkü kocamın evraklarından özel yazılmış şiirler de çıkıyordu. Şiir bile sayılamaz aslında!

İmdadına 'Mehmet' diye hayali(!) bir sevgili yetiştirdi!.. Neler yazdığımı siz çok iyi biliyorsunuz. Meğer öğrendim ki, face herkesin kendi özel hayatıymış ve eşler birbirinin face sayfasına karışamazmış!. Tamam, durum anlaşıldı. Ben niye bu adamın sayfasıyla uğraşıp duruyorum ki dedim kendi kendime. Kendi sayfamla uğraşayım!

Aslında vaktim de yok, özel çalışma ofisim var, yaşlı ve hasta babam var. Şiirlerimi eklemeyi zor beceriyorum. Bir sürü face bookdaşım oldu!. Dünya görüşleri farklı farklı. Yine dikkatimi çeken bir durum daha var ki bu alemde müthiş bir cinsiyet ayırımı ya da kümelenmesi var. Allah razı olsun şiirlerimi beğenen bir çok beyefendi kardeşim var. Ben bayan şairlerin çok az olduğunu sanıyordum, çünkü bu yüz face book kankimin içinde parmakla sayılacak kadar az bayan var. Bu işin içinde bir iş olmalı dedim, araştırdım. Beyefendilerin de ekseri takipçileri bayanlardan oluşuyormuş meğer.

Bir de, beğeni meselesi var ki inanın çok karmaşık. Bil hassa bayan şairler boy boy fotoğraflarını asıveriyorlar, beğeni beğeni üstüne! Kocamla bu yüzden de tartıştım bir kaç kez. Sen şiiri mi beğendin kadını mı? diye. Ya da resim var şiir yok ama beğeni listesi kabarık!. Adamcağız yani kocam bir gün restini çekti bu burnumu sokmalarımından dolayı. Çareyi mobilden face kullanmakta buldu! İnanın artık sayfasını rahatsız etmiyorum. Sonra geçenler de ne göreyim; kocam da bana arkadaşlık teklifi yollamasın mı? Vallahi.. Anında sildim! Haksız mıyım ama?

Sağ olsun bir çok edebi şahsiyet beni gruplarına eklediler. İnanın nasıl katkıda bulunacağımı, paylaşımlarımı nasıl yapacağımı bilemiyorum teknik olarak. Yazımı okuyan varsa bana yardımcı olsunlar. Kendileri de benim adıma paylaşım yapabilirler. Bazı iletiler geliyor. Hiç ilgi duymadığım konularda. Kim kimi nasıl taciz etmiş vs. Allah aşkına bunları paylaşıp ta kendini reklam etmek isteyen bu kişilerin niye ekmeğine yağ sürüyorsunuz?. Geçenlerde bir bayan şairi ikaz ettim ısrarla açta bak diyor taciz videosuna!.Tüylerim diken diken oldu diyor! İnat ettim bakmadım ben de ve bayan şairi de sildim! Laf olsun diye özel mesajla Antalya'da yağmur yağıyor mu vs. soran birini daha engelledim. Bir yandan topluyoruz bir yandan dağıtıyoruz! Neyse hiç olmazsa sağlamlar kalır!..

Canlarım, güzellerim.. Yaşımız başımız kaç olursa olsun özümüze dürüst olmayı becerelim! Bu yazıyı alelacele yazdım. Babam yine ağır hasta, ateşi düşmüyor. Bu hafta dört kez acile gittik, yatırmıyorlar da.. İnsan gözünün önünde ilaçlara iğnelere cevap alamamanın çaresizliğini yaşıyor. Nefes almakta zorlanan, gözünüzün içine bakıp medet uman yaşlı bir insan..

İnşallah kocam bu yazımı akşamdan okumaz. Yarın sabah, önceden bir gruba verilmiş kahvaltı sözümüz vardı. Okursa kesin kızar ve beni de götürmez sonra!... Yazdıklarımında yalanım varsa gözüm kör olsun!.. Yazımı Face book'ta da paylaşacağım. Nerede benim bayan arkadaşlarım yahu?...Sevgilerimle...

Eğt.Psik.Dr. Ayşe İzci Coşkuner (Bulem hatun), Antalya 21/12/2913